

[Udenrigsministeren.]

enten ved, at de syv og de seks danner en toldunion — det tror jeg ikke er realistisk — eller ved, at de syv og de seks danner et frihandelsområde. Det er vel næppe umiddelbart gennemførligt, men er netop det, vi tilsigter, når vi taler om den brede europæiske løsning. En tredje måde at gøre det på vil være, at man nedsætter toldsatserne for de syvs vedkommende, ikke direkte i forhold til de seks, men i forhold til samtlige medlemmer af GATT. Konsekvensen af det vil være, at man, når overgangsperioden er forbi, ikke blot vil have afviklet sine toldsats i forhold til de andre medlemslande af de syv, men i forhold til alle GATT-lande. Det vil sige, at man i realiteten har opgivet at have told og føre en toldpolitik.

Jeg tror, at den mulighed for at opnå toldnedsættelser mellem de syv og de seks, der står tilbage, er at arbejde hen imod den brede europæiske løsning. Det er de syv lande for deres vedkommende villige til. Jeg håber, at de seks vil frembyde en lignende villighed. Når forhandlingssituationen er inde, kan denne ordning mellem de syv og de seks naturligvis kun virkeliggøres, hvis begge parter er villige til at gøre indrømmelser, til at indgå kompromiser, og her vil man formentlig se de gamle stridspunkter fra frihandelsforhandlingerne i Paris blive ført frem på ny. Vil man være villig til en ydre toldharmonisering, vil man være villig til en samordning af den økonomiske politik mellem alle disse europæiske lande? Det er ved en forhandling om alle disse problemer, at den endelige europæiske løsning skal komme.

Handelsministeren (Philip): Det ærede medlem hr. Weikop var på ny inde på spørgsmålet om valutalovens §§ 6 og 7 og fandt, at de bemyndigelser, der var dér, var noget overflødige, og at man, dersom der skulle blive brug for dem, kunne kalde dette høje ting ind. Det er selvfølgelig rigtigt, men det må dog også tilføjes, at der kan være situationer, hvor der kan blive brug for disse bestemmelser med meget kort varsel. Det kan heller ikke nægtes, at noget så ekstraordinært som f. eks. midt i en sommer at indkalde det høje ting kan være et varsko for dem, der er ved f. eks. at omdirigere en

ladning olie, der er på vej til Danmark, så den i stedet for går til anden havn; der kan spildes meget dér. Derfor tror jeg nok, at så længe vi ikke har en bemyndigelseslov for det tilfælde, at der opstår en krigs-lignende situation, bør man nok have en sådan bestemmelse. Noget helt andet er, at vi formodentlig nok burde have en sådan lov.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen sagde, jeg havde uret, når jeg havde påstået, at han for 2 år siden havde været jævnt tilfreds, og det må jeg jo tage til efterretning. Der må dengang have været en varme i tonefaldet, som har fået mig til at tro, at han var jævnt tilfreds. Den var der ikke i dag, og jeg må altså nu konstatere, at det ærede medlem stadig er utilfreds.

Det ærede medlem udtrykte endvidere tvivl om, hvorvidt 1960 vil blive et historisk år. Vi får vente og se. Jeg kan dog ikke sige andet, end at den sikreste vej til at gøre 1960 til et historisk år, så vidt jeg kan skønne, ville være, at det høje ting fulgte det ærede medlems forslag om at lade være med at stemme for valutaloven. Hvis vi ikke stemmer for valutaloven, skal al importregulering ophøre den 1. januar 1960, og så ville det virkelig blive et historisk år. Jeg vil nu ikke på nogen måde opfordre det høje ting til at gøre noget sådant, idet jeg virkelig mener, at der er grund til at bevare noget af importreguleringen fremover.

Jeg skal i øvrigt ikke komme ind på mange af de spørgsmål, der har været nævnt her i dag. Jeg deler ganske det ærede medlem hr. Hans Rasmussens betænkeligheder ved, at der placeres filialer syd for grænsen. Jeg tror bare ikke, det har meget at gøre med de forhold, vi her drøfter, for det hænger jo sammen med, at de seks har skabt deres fællesmarked, og derved kan vi intet ændre. Men jeg har dog en slags trøstbemærkning, og det er, at der jo også lægges filialer her. Det er mit indtryk, og det bekræftes af de tal, der står til vor rådighed, at de fremmede investeringer her i landet i øjeblikket er i vækst, og jeg er ikke sikker på, at det ikke, dersom vi gjorde det hele op, ville vise sig, at udlændinge i øjeblikket bygger mere i Danmark, end vi bygger i de andre lande.

Det ærede medlem hr. Chr. Christiansen